

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਮਟਿ ਦਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਹਿੜਾ ਅਕਲ ਸੱਖਿਦੇ ਹੋ?
- ਉਤਰ:- ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਵਿ ਬਣੀਏ, ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਉੱਚੀ ਕਵਿ ਬਣਾਈਏ, ਇਹ ਅਕਲ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਖਿਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਜੀਨਾ ਯੋਗਯੁਕਤ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਯੁਕਤ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਨੀ ਉਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਵੀ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਐਕਟ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਹਿੜਾ ਬੱਚਾ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾ ਰਹਿਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਮੇਂ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਬੱਚੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਰਵ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮਤਲਬ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ ਬਾਬਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਨ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਰੋਬਰ ਉਹ ਹੀ ਬਾਬਾ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਦੇ ਭਾਨ ਨੂੰ ਭੁਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਮੰਨ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਕਓਂਕੀ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਚਲਣਾ ਹੈ ਵਾਪਸਿ ਘਰ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਓਂਕੀ ਅੱਧਾਕਲਪ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੱਕੇ ਖਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਰਸਤਾ ਮਲਿਆ ਨਹੀਂ! ਹੋਰ ਹੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਚਹਚਦਾ (ਦਖਿਵਾ) ਵੇਖ ਮਨੁੱਖ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਦੂਬਨ (ਦਲਦਲ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਗਲੇ ਤੱਕ ਫੱਸ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਭੁਲਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਘਰ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਰਿਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਥੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੋ ਵੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜੀਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਉਤਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਥੇ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਮਹਾਤੱਤਵ ਦੀ ਕੀਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਕੀਨੀ ਸਪੇਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ? ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੀਨੀ ਛੋਟੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣਗੀਆਂ? ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਨ ਦਾ ਸੋਭਾਗ ਹੁਣ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨੰਗੇ (ਬਨਿਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ) ਆਏ ਸੀ ਫਰਿ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ, ਹੁਣ ਫਰਿ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਭੁਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਰਨਾ ਸੱਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਖੂਬ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਫਰਿ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਏਗੀ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਰਾਏ ਦੰਦਿ ਹਨ - ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਵੀ ਕਹਿਾ ਸੀ ਕਿ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਮੁਖ ਵੇਸ਼ਵਲੀ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਜੋ ਗਿਆਨ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸ.ਵਿ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਨਸਿਦੇ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਨੂੰ ਭੁਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੰਦਿ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕੀਨੀ ਛੋਟੀ ਬੰਦੀ ਹੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀਨੀ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੀਨਾ ਪਲਟਾ ਖਾਧਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਤੇ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਵਾਲੀ ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਹੁਣ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਨੇ ਵੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਹੈ। ਜੀਨਾ - ਜੀਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਖੀ, ਸੁਖੀ, ਸਾਹੂਕਾਰ, ਗਰੀਬ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਣਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਵਿ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਫਰਿ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਅਕਲ ਬਾਪ ਹੀ ਸੱਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਮੁਆਫਕਿ। ਜੀਨਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਲ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਤਨਾ ਹੀ ਹੁਣ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਛਿੜੀ ਤੱਕ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਫਰਿ ਕਹਿਣਗੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਰਹੇਗੀ। ਜਹਿੜਾ ਚੰਗਾ ਯੋਗਯੁਕਤ, ਗਿਆਨਯੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ - ਉਹ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਦੈਵ ਉਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਜਲਦੀ ਉਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਮੱਥਾ ਖਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਮੁਆਫਕਿ ਜੋ - ਜੋ ਉਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਭ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਐਕਟ ਦੇਖਦੇ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਲੁਕਾਏ ਪਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤੇ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਛਪਿ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਵਿ ਛਪਿ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਕਰਮ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਮੰਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਥੇ ਰਹਿ ਕੇ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉਥੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਖਿ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਲਗਨ ਹੈ ਤਾਂ। ਸ.ਸ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜੁਨ ਅਤੇ ਭੀਲ ਦੀ ਮਸਿਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਭੀਲ ਬਾਹਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਪਰ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਰਜੁਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਤੀਰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ

ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੀ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸਿਲ ਦੇਖੋਗੇ। ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੀ ਕੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਸਤੀ ਵਰਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਮਾਉਣ ਨਾਲ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਬਹਾਦਰੀ ਵੱਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਹਾਵੀਰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੀ ਕੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਬਣ ਕੇ ਵੱਖਾਏ। ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਤਾਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਅਸੀਂ ਕੀ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਛੱਡਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਘਰ ਵੱਚ ਹੋਰ ਹੀ ਬੱਚੇ ਆ ਗਏ। ਬਾਕੀ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਏ ਪਰ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ। ਕੰਨਿਆ 100 ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੋਂ ਉਤਮ ਗਣਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਉਹ ਜੋ 21 ਕੁਲ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੇ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਣ ਮਾਰੇ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਬੀ. ਕੇ. ਠਹਿਰੇ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਈ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪਦਾਦ ਦੇ ਦਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਉਹ ਦਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੋ ਦਲਿ ਤੇ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਸ ਵੱਚ ਮਲਿਕੇ ਯੁਕਤੀ ਰਚਦੇ ਰਹੋ, ਸਭ ਨੂੰ ਮਾਰਗ ਵੱਖਾਉਣ ਦੀ। ਚੰਤਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਗੱਲ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕੀ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਪਤਤਿ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਫਰਿ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ 15 - 16 ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵੀ ਬੱਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੀ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਵੰਡਰ ਵੇਖੋ - ਬਾਪ ਵੀ ਆਤਮਾ, ਬੱਚਾ ਵੀ ਆਤਮਾ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਨੀਚ ਜਾਂ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ। ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਦੇ ਆਦੀ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵੱਚ ਸਰ੍ਵਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਨਹਿ ਇੰਡੀਆ ਵੱਚ ਆਪਣਾ ਸਵਰਗ ਵੱਖਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਦਵਾਰਕਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਲਖਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵੱਚ ਪਹਿਲੇ ਡੀ.ਟੀ. ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਂਵ ਹੋਣਗੇ, ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਇਲਾਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਵੀ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕੱਟ ਉਤਰਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਚ ਹੀ ਸਾਰੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਵੱਚ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਯਾਦ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੌਪਾ ਭਗਤੀ ਵਾਲੇ ਦੀਦਾਰ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੰਨਿ ਘੰਟੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਚ 8 ਦੀ ਅਤੇ ਫਰਿ 16108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਵੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਨਿ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਸਤੀ ਹੈ ਕਦਿਕਾ ਇਸ ਵੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵੱਚ ਰਾਤ ਦਨਿ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੱਟ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਜੰਨਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵੱਚ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਫਰਿ ਕਵਿ ਬਣੇ? ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਮਲਿਗੀ। ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦਬੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰੋ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 150 - 200 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਇੱਕ ਦਨਿ ਵੱਚ ਹੋ ਜਾਣ। ਗਾਂਵ - ਗਾਂਵ ਵੱਚ ਵਰਕਰ ਲਗਾਵੇ। ਜੰਨਿ ਸੈਟਰਜ਼, ਉਨੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੈਟਰ ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਵੱਚ ਸਹਜਿ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਟਰਜ਼ ਵੀ ਦਨਿ ਪ੍ਰਤੀਦਨਿ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਚੰਤਰ ਆਦੀ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਚੰਤਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਨਿਕਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੈਕੁਨ ਦਾ ਚੰਤਰ ਖੂਬਸੂਰਤ ਮਹਿਲਾਂ ਆਦੀ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਚੰਤਰ ਨਿਕਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਫਰਿਦੇ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ। ਜੰਨਿ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕੁਕਰਮ ਕਰ ਆਪਣੀ ਆਬਰੂ (ਇੰਜਤ) ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਯੋਗ ਦੀ ਆਬਰੂ (ਇੰਜਤ) ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਚਲਨ ਉਵੇਂ ਦੀ ਪਦਵੀ। ਜੋ ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਸਰਵਗੁਣਾਂ ਵੱਚ ਸੰਪੰਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਣ ਬਾਬਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਬਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਵੱਚ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੈਟਰਜ਼ ਵੀ ਖੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਸਿ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਫਰਿ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਸੰਪੂਰਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਭੁੱਲਣਾ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੰਨਿ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਫਰਿ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਦਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਛਪਿਆ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੰਤ ਵੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਕੀ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਜ.ਾਰ - ਜ.ਾਰ ਰੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਜੋ ਅੰਤ ਵੱਚ ਸਜ.ਾ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣੇ, ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਪਰ ਕੰਨਿ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ ਤਕਦੀਰ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦਬੀਰ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ

ਮੰਨਦੇ। ਹੁਣ ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗੀ ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਸੇਕੋਡ ਵੱਚ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦਾ ਅਤੇ ਯਗਿਆ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਜਤ ਜਾਵੇ। ਸਰਵਸਿ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਭਾਗਿਆ ਆਪ ਹੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣ ਸਰਵ ਦੀ ਅਸ.ਰਿਵਾਦ ਲੈ ਅੱਗੇ ਨੰਬਰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਚਿ ਰਹੀ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਹਜੋਗ ਦਵਾਰਾ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਜਿ ਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ:
ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਜੋਗੀ ਬਣ ਜਾਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸਹਜਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਜਨ੍ਹਿਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕਰਮ ਬਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਰਤਵਿਆ ਵਿਚਿ ਸਹਜੋਗੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀ, ਯੋਗੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਨਰਿੰਤਰ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤਨ ਤੋਂ, ਤਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਨ ਤੋਂ, ਧਨ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਸਿ ਵਿਚਿ ਸਹਜੋਗੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿਚਿ ਸਹਜੋਗੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੋ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ - ਤੀਜਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਨਾਲ ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਗਮ ਤੇ ਸਹਣਿ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਮਰਨਾ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਹੈ।
